

sigelse som Tegn paa Vrangvilje og ondt Sind. Han, som sjelden viste synderlig Respekt for andres Meninger, ja som undertiden ikke var bange for at spøge ret ungdommeligt med andres religiøse Overbevisning, optraadte, saa snart han selv blev angrebet, med en kirkefaderlig Myndighed, hvori han ikke gav nogen født Sidenius det mindste efter. Per havde i den Anledning ofte maattet tænke paa, hvad Jakobe engang havde sagt eller skrevet til ham om den selvbedrageriske Nidkærhed, hvormed Kirken fra Arilds Tid under Fromhedens Fane havde tilfredsstillet et selvsygt Magtbegær.

Det var da ogsaa ved ganske andre Kilder, hos en hel anden Slags Personligheder, han i denne lange Vinters Ensomhed søgte Næring for sin Aand og uddybede sin Forstaaelse af Livets gaadefulde Tale.

Han var med Aarene bleven et Stykke af en Bogelsker. Hans Øjne blev uvilkaarlig tiltrukket af ethvert trykt Bind, der kom indenfor hans Synskres. Noget af det første, han saae efter, naar han kom ind i Bøndernes Stuer, var de smaa Boghylder, som i Reglen fandtes der, og han gik sjelden bort uden at have undersøgt deres Indhold. Dette var iøvrig næsten overalt det samme: Biblen, et Par historiske Romaner af Ingemann, Holbergs Komedier, et Bind populær Naturvidenskab, et Par Landmandsskrifter, noget af den saakaldte Skolelærerliteratur eller dens Fortsættelse Kapellan- og Højskolepoesien, desuden en Række egenlige Opbyggelsesskrifter, særlig naturligvis de blombergske. Enkelte Steder kunde man ogsaa finde et tilfældigt opbevaret Eksempplar af ældre Tiders religiøse Literatur, smaa, tykke Bøger med de besynderligste Titler. En hed „Frelsens Olje“. En anden „Liden gylden Skatkiste“. En tredje „Fire Bøger om Kristi Efterfølgelse“. En fjerde „Jesu blodige Vunder og Saar som det sikreste Tilflugtssted for alle i Nød bestedte Syndere“. Folk blev næsten forlegne, naar man fandt dem i Besiddelse af saadanne pietistiske Skrifter fra en uoplyst Tidsalder; og da i Virkeligheden heller ingen læste i dem længer, havde det ikke været svært for Per at erhverve nogle Stykker af dem til sin Bogsamling. Han havde anskaffet dem alene for Snurrighedens Skyld; men som han en Aften sad og bladede i en af dem, idet han særlig eftersøgte